

► Vervolg van pagina 23

konden krijgen.” Dat de verkoper van het huisje uit 1903 in het centrum van Enkhuizen hen de loef gaf, vindt het stel heel bijzonder. „We doen dit voor Vera”, zegt Van Hasselt. Het stel vindt dat je een te harde dobber hebt aan thuisonderwijs en vindt school beter voor haar sociale ontwikkeling. Tot voor kort bleef Van Hasselt met Vera achter op de stalen langkieler, een hobbyproject van Lassing, zodra de Bontekoe het ruime sop koos. Nu wacht de partners de komende jaren pas echt een deels gescheiden leven. Lassing zal het meest uit varen gaan met gasten, Van Hasselt en Vera blijven achter in het huis en schepen tijdens de vakanties in. „Er groeien steeds minder kinderen op charterschepen op. Een tijdje was Vera de enige. Vrienden van ons zijn eerder al aan land gegaan. Wij hebben het ’t langst volgehouden. Het vraagt nogal wat creativiteit. Je moet veel structuur aanbrengen. Je moet zoeken naar rituelen. Als je een kind hebt, kun je niet dag en nacht door zeilen, het avondeten overslaan en later slaap inhalen. Gelukkig sliep zij een tijdlang lang ’s middags. Zelfs tijdens zeilwedstrijden.” De bemanning dreuntel intussen onverstoord over het dek. Knoopt hier wat, doet daar wat met een ringetje, een klemmetje en een dingetje. Rustig aan, dan breekt het lijntje niet. „Alles, ieder klei-

nood aan boord heeft een functie”, zegt Lassing. Wie niet werkt, wacht. Vera klautert in de touwen, vlak boven de spleet tussen de wal en het schip. „Ze is motorisch sterk, heel behendig”, stelt Lassing. De kleine maakt een behoorlijk zelfstandige en vrije indruk. Dat is wat waard. „We hebben haar al vroeg leren zwemmen. Ze is een echte waterrat”, voegt Van Hasselt toe. Mika vraagt hulp met het binnenhalen van de zware loopplank.

Hond overboord

Ozzy meent dat hij zonder de wal op kan. Hij waagt de sprong, mist en plonst in het water, waar hij zich watertrappelend boven houdt: „Hond overboord!” Op zo’n schip ben je nog niet zomaar waar je wezen wilt. Je moet altijd ergens omheen of tussendoor laveren. Lassing is er het snelst bij. Hij trekt Ozzy aan diens tuigje omhoog en zwiept hem op de kant, waar hij jankend blijft zitten en door zijn baas op zijn gemak gesteld wordt. „Mijn broek is nat”, jammert Vera, die op het tumult was afgekomen. Je bent nog niet zomaar weg. Lassing legt uit dat de zeilen, aan bakboord, gestreken worden, waarna ze aan stuurboord weer gehesen worden omdat de wind van richting is veranderd. Maar dan kunnen de trossen los. Nee, toch niet. Er worden dingen verplaatst, vastgezet, ingeklapt. Vera krijgt een zwemvestje aan, de honden krijgen

‘Je verdient niet veel als schipper. Wij zijn gelukkig tevreden met weinig’

er elk één. Alles in lading? Klaar? Het eerste stukje Krabbersgat moet op de motor. Lassing en Van Hasselt raken altijd ’mega geïrriteerd’ van het geluid. Daarom zullen ze nooit charteren op volle zee. „Dan moet je, om tijdig bepaalde havens binnen te lopen, te vaak motoren.” Zonder glij je zacht over het water, met slechts het kalmerende gekraak van het hout, het zuchtende geluid van scheepsonderdelen die langs elkaar schuiven. De zonnebrandcrème komt uit de tas. Van Hasselt: „Er zijn veel schippers met huidkanker.” Gasten mogen helpen met het bijzetten van de zeilen, het trimmen, de zwaarden bedienen en op de uitkijk staan. Vera laat zich door haar vader omhoog hijsen langs de 26 meter hoge mast. De kleine vermaakt zich met het opdrijven van de honden. Haar moeder corrigeert haar. „Een hond is geen speelgoed.”

De klippen zeilt met een snelheid van 4,5 knopen over het IJsselmeer. Lassing telt zeven vrachtschepen. „Het is ongekend druk.” Ontwaart de bemanning daar in de verte ook niet de Jantine, de Avontuur, De Kleine Jager, de Elisabeth? De Bontekoe maakt een rondje over het IJsselmeer. Het schip zeilt voor de wind. Lassing navigeert zo dat hij de twee kerken in Enkhuizen in één lijn ziet staan, dan komt de tweemaster onder de juiste hoek weer aan. „Het mooiste is ergens aankomen, samen oplossingen bedenken.”

’s Avonds, als hun dochter in bed ligt en de burens naar hun tjalk zijn, komen de spannende verhalen. Zoals de militaire operatie in het doodstille, nachtzware haventje van het Friese Laaksum, de ontmoeting met een bommenwerper op Vlieland en de komst van mariniers op het IJsselmeer, waardoor de Bontekoe plots twintig graden moest vallen. De schippers lieten zich een keer overhalen door een collega die bemanning zocht om de oversteek naar Engeland te maken. „Als we iets willen, doen we het gewoon.” Om twaalf uur ’s avonds gaan de schippers onder zeil. Hoe lang ze er nog mee doorgaan? Je weet nooit waar de wind je brengt. ◀

Bontekoe
Niels Lassing en Renée van Hasselt organiseren zeilreizen voor groepen en individuen. De Bontekoe bezit een GreenKey-certificering. klipperbontekoe.nl

boer tom
Foto: Erno Foust

Eucalyptus in eigen tuin

Boer Tom is tulpenkweker en bekend van onder meer ‘Boer zoekt vrouw’ en ‘Eigen huis & tuin’. Met zijn gezin woont Tom in de Kop van Noord-Holland. In Vrij deelt hij zijn kennis op groengebied. Vandaag: de gomboom.

Eucalyptus komt van oorsprong uit Australië en koalaberen zijn er dol op. Ook in ons land is de gomboom, zoals de volksnaam luidt, in opkomst als struik in de tuin of op balkon of terras. Een van de redenen is ongetwijfeld het opvallende, groengrijze blad. Dat is prachtig en bloemisten voegen vaak takken toe aan boeketten om het allure te geven. De blaadjes van eucalyptus groeien symmetrisch aan de takken. De jonge blaadjes zijn vaak rond en de oudjes meer sikkelvormig. Doordat ze bedekt zijn met een waslaagje, wordt het zonlicht weerkaatst, waardoor de blaadjes soms ook een zilverschijntje

gloed krijgen. Overigens zijn er diverse soorten die van elkaar verschillen qua bladgrootte. Wie eucalyptus in de tuin wil zetten, kiest daarvoor een plekje in de zon of eventueel in halfschaduw. Heeft de struik het naar z’n zin, dan kan-ie drie meter hoog worden. Het worden dan echte bomen. Sowieso is eucalyptus een snelle groeier. Om die mooie struikvorm te behouden, adviseer ik regelmatig snoeien. De jonge takjes zijn dan nog dun en de plant herstelt sneller in vergelijking met takken die ouder en dikker zijn. Rigoureuze snoei kan wel, maar doe dat in het voorjaar. Zo’n twee derde wegnippen is het maximum. Na een herstelperiode loopt de plant

vanzelf weer uit. Lange, dunne takken kun je altijd snoeien. Gooi ze niet direct op de composthoop of in de groene kliko. Zet ze eerst op de vaas, want ze blijven nog lang decoratief. Door de sterke, frisse geur van eucalyptus associeer ik de struik met keelpastilles. Logisch, als je weet dat uit het blad olie wordt gewonnen die als medicijn tegen verkoudheid wordt gebruikt. Niet dat je er verstandig aandoet om op eucalyptustakjes te gaan bijten - ze zijn niet geschikt voor menselijke consumptie. Hoogstens kun je eucalyptus als aromatherapie inzetten: pluk een paar blaadjes, leg ze in een schaal en overgiet ze met kokend water.

Leg een paar blaadjes in een schaal en schenk er kokend water overheen

Zelf zet ik een aantal eucalyptusplanten op ons terras achterin de tuin. Een van mijn collega’s bij ‘Eigen Huis & Tuin’ is razend enthousiast omdat insecten als muggen en wespen op afstand blijven. Ik heb het nog niet mee gemaakt, maar eucalyptus kan in de laatste maanden van het jaar bloemetjes geven. Het gebeurt alleen niet altijd. Pas na vier jaar kunnen er bloemen verschijnen. Als de wortelkluif goed ontwikkeld is, is eucalyptus redelijk goed bestand tegen zomerse hitte en droogte, maar een net aangeplante struik zul je regelmatig water moeten geven. Dat geldt natuurlijk ook voor wie eucalyptus in een pot op balkon of terras zet.